

Cesta

3

2010

KŘESŤANSKÝ ČASOPIS PRO DĚTI

cena 7 Kč

Modlitba	3
První izraelští králové	4
Poznáváme Bibli	5
Co pro mě znamená církev	6
Poslední večeře	7
Komiks	8
Podobenství.....	10
Dům	11
Na toulkách s Kuldou	12
Putujeme s Bibli	14
Soutěž o tři knihy	15

Vydavatel: Ústřední rada Církve československé husitské
 Adresa redakce: Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6, tel.: 220 398 107
 Šéfredaktorka: Mgr. Jana Krajčířiková, e-mail: jana.krajcirikova@ccsh.cz
 Tisk: Grafotechna Print s. r. o.

Distribuce: A.L.L. production s. r. o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9,
 tel.: 234 092 870, e-mail: Rostislav.Gajdosik@predplatne.cz

Objednávky a reklamace vyřizujte, prosím, přímo s distributorem.
 Ilustrace: D. Landrová, J. Kostelecký, P. Herold, V. Švejdvová, M. Nováková,
 H. Rokytová a archiv časopisu Cesta
 Registrováno pod číslem MK ČR E 8426 dne 2. 2. 2000

Pane Bože,
připravujeme se na velikonoční svátky.
Prosíme tě, aby si co nejvíc lidí,
vedle radosti z příchodu jara,
malovaných vajíček a koledování,
vzpomnělo také na Pána Ježíše,
který za nás všechny zemřel na kříži.
Amen.

9. David a Jónatan

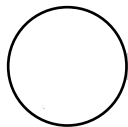
Saulovy útoky proti Davidovi se stále stupňovaly. Jednou po něm opět v záchvatu zuřivosti mrštíł kópím a když se David uhnul a utekl domů, poslal za ním vojáky, aby přes noc hlídali před domem a ráno Davida zabili. Míkal však svého muže varovala. Potají jej spustila oknem a místo něj do postele položila sochu domácího bůžka. Vojáci se nejprve nechali napálit, když je však Saul poslal podruhé, sošku odhalili. Saul se na svou dceru Míkal zlobil, že jej

takto zradila. Chytrě se vymluvila na to, že jí prý David vyhrožoval zabitím, když ho nepustí pryč.

David uprchl k proroku Samuelovi. Trápil se, že ho Saul tak nenávidí. Žárlivý král ho hledal i ve svatyni, Hospodin mu však zabránil v tom, aby mu ublížil.

David ovšem musel prchat dál. Setkal se s přítelem Jónatanem, Saulovým synem. Ten mu slíbil, že zjistí, zda jej Saul stále chce usmrtit. Domluvili si znamení: David se schoval u cesty a čekal, až Jónatan vyjde s malým chlapcem ven, aby střílel z luku. „Vystřelím tři šípy. Když řeknu chlapci, že šípy jsou za ním, bude to znamenat, že ti nic nehrozí. Když však řeknu, aby běžel, že šípy jsou vepředu, pak musíš utéci,“ řekl Jónatan.

Potom odešel na hostinu, kde Davida omluvil, že ho propustil, aby navštívil svou rodinu. Saula však opět popadl vztek a křičel, že Davida zabije. Obořil se zle i na Jónatana a hodil po něm kópím. Jónatan tedy vyšel a dal Davidovi smluvené znamení. Potom poslal chlapce domů. Když osaměl, vystoupil David z úkrytu a přátelé se objali. Přísahali si přátelství až do smrti a Jónatan, který tušil, že David bude jednou králem, prosil Davida o shovívavost k jeho rodině. Potom se přátelé rozešli a David se musel dát na útěk před Saulovou nenávistí.

Milé děti,

letos Velikonoce vycházejí na přelom března a dubna. Proto už v tomto čísle je několik příspěvků věnováno těmto nejdůležitějším křesťanským svátkům v roce. Jak jistě víte, předchází jim čtyřicetidenní postní období. Půst začal již 17. února, Popeleční středou, a trvá do Květné neděle (letos 28. března). Proto budou březnové biblické otázky věnovány půstu a různým biblickým textům, které se k němu vztahují. Své odpovědi si můžete ověřit na str. 7.

1. Jak se jmenoval izraelský král, jehož Bůh potrestal za těžký hřích smrtí jeho syna? (2 S 12,16)
a) Saul; b) Samuel; c) David
2. Kolik dní se měli židé postit za zdar záměru královny Ester, která se chystala předstoupit před krále, aby zabránila vyhlazení židů? (Est 4,16)
a) tři dny; b) deset dní; c) třicet dní
3. Jak se jmenovalo město, kterému Jonáš předpověděl zkázu? (Jon 3,5)
a) Jeruzalém; b) Babylón; c) Ninive
4. Kolik dní se postil Ježíš na poušti, když ho pokoušel ďábel? (Mt 4,2)
a) deset; b) čtyřicet; c) dvacet
5. Jak se jmenovali apoštolové, které Duch svatý vyvolil pro misijní cestu z Antiochie na Kypr? (Sk 13,2)
a) Barnabáš a Saul; b) Silas a Timoteus; c) Jan a Lukáš

Jana Krajčířiková

Držet se Ježíše

„A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

Mt 28,20b

Milé děti, milí bratříčkové a milé sestřičky,

dnešní slovo je velikým zaslíbením Pána Ježíše. A tak jako všechna jeho zaslíbení, je hluboce pravdivé. Pán Ježíš je řekl po své smrti a vzkříšení svým apoštolům a tím vlastně celé své církvi. Jen jednoho je potřebí z naší strany. Tohoto Ježíše Krista se vždy a všude držet. Vírou a následováním. Ježíš zaslíbujeme, že bude vždy s námi, jen když my budeme stále s ním.

Vzpomeňte na tu příhodu, kdy Ježíš kráčí po moři. Petr chce jít za ním po vodě. Ježíš mu dává pokyn, aby šel. Dokud Petr hleděl k Ježíši, šel bezpečně. Ale jakmile se začal otáčet po vodách, po příboji, začal tonout. Ale i v této zoufalé chvíli se opět obrátil k Pánu Ježíši a prosil ho o pomoc. A Ježíš mu pomohl. Petr se obrátil na správnou adresu.

Ano, držet se Ježíše, moji mladí přátelé, milé děti. Věřit v něj, důvěřovat mu, spoléhat na něj a na jeho slovo, na jeho evangelium. Nedávno jsme vstoupili do nového roku. Nevíme vůbec nic, co nás čeká za týden, za měsíc, za půl roku, za rok. Ale jedno víme zcela určitě. Bůh v Ježíši Kristu chce být s námi a chce nás vést. On nás má rád. Jde jen o to, abychom my zůstali s ním.

Vypravuje se o Kryštofu Kolumbovi, objeviteli Ameriky, a jeho posádce, že dlouho pluli a mnohé zažili. Kolumbus chtěl doplout ke břehům Indie a tenkrát netušil, že mezi jeho lodí a Indií je celý obrovský kontinent, který objeví. Prožili mnohou bouří. Námořníci byli vyčerpaní, unavení a dokonce se jednou chystali ke vzpouře proti Kolumbovi. Ale Kolumbus věřil svým výpočtům, svým mapám, ale především věřil kompasu. Když mělo dojít ke vzpouře, Kolumbus vzal kompas a kladivo a pohrozil, že rozbije kompas a tím by loď byla odsouzena k zániku. Toho se námořníci zalekli a od vzpoury upustili. A šťastně dopluli až k Americe.

A takovou mapou a především takovým kompasem je pro nás Pán Ježíš a jeho slovo. S ním plujeme bezpečně po moři života. A doplujeme k věčnému cíli.

Pevnou víru, pevnou naději a hodně lásky vám všem ze srdce přeje váš starší bratr v Kristu

Jindřich Hanuš z Mladé Boleslavi

Poslední večeře

A při poslední večeři
chléb s vínem dává bratřím
pro život věčný ve svém jménu
- ach, kéž k nim také patřím!

Jarmila Konečná

Správné odpovědi ze str. 5: 1-c; 2-a; 3-c; 4-b; 5-a

Historie Církve československé husitské

3.

Budování sboru

Kreslí P. Štěpánová
Píše J. Krajčířiková

ZASEDÁNÍ RADY STARŠÍCH

Mamínko, poslyš, dneska jsme na radě starších zase mluvili o potřebě postavit pro naši obec nový sbor. Nemůžeme pořád najít vhodný pozemek.

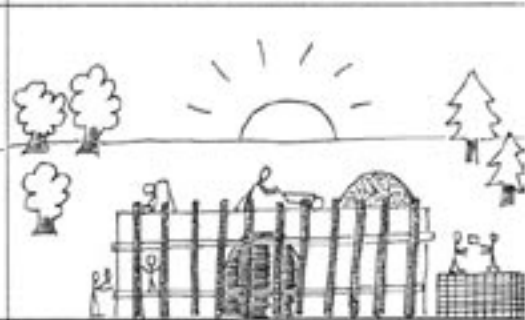

SBIRKA NA STAVBU POKRAČUJE...

...STEJNĚ JAKO STAVBA

KONEČNĚ JE SBOR HOTOV.

Sestry a bratři, dnešní den je dnem děkování za to, že sam Bůh umožnil dokončit toto dílo. Prosíme tě, Bože, aby se tento sbor stal místem, kde se vždy budou bratři a sestry scházet k tvé chvály.

O dvou stavitelích

U Matouše 7,24-27 čteme: „A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváženému muži, který postavil svůj dům na skále. Tu spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nepadl, neboť měl základy na skále

le. Ale každý, kdo slyší tato má slova a neplní je, bude podoben muži bláznivému, který postavil svůj dům na písku. A spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a obořily se na ten dům; a padl, a jeho pád byl veliký.“

Na písku si jistě hrál každý z nás. Víme, jak je nestálé vše, co z něj a na něm postavíme. Stačí vlna na mořské pláži, stačí malé dítě na pískovišti – a z pískových hradů jsou trosky. I kdybychom poctivě stavěli z pevného a trvanlivého materiálu, pokud stavíme na písku, bez pořádných základů, naše stavba nevydrží.

To museli dobře vědět i Ježíšovi současníci. Pán Ježíš jako vždy ve svém podobenství používá příklad pro prosté lidi snadno srozumitelný. Když člověku spadne jeho jediný dům, který dlouho a nákladně budoval, když přijde o střechu nad hlavou, je to jistě veliká ztráta.

Stejně bychom měli brát i svou víru, svůj vztah k Ježíši. Jeho slova, která najdeme v Bibli, nejsou jen zajímavé myšlenky, o kterých si něco přečteme nebo si o nich popovídáme, ale potom je zase pustíme z hlavy. Měli bychom se snažit podle nich skutečně žít. Není to jednoduché, ale je to jistota, že vždycky budeme mít ke komu se obrátit a náš život se nám nesesype jako domeček z karet, jako dům postavený na písku, a my nezůstaneme jen s prázdnýma rukama a bezradní.

Jana Krajčířiková

Byl jeden dům
postavený na písku.
Byl to můj dům
se sousedy nablízku.

A sousedům
jsem se v duchu často smál,
nač mají dům
na základech z tvrdých skal.

Až jednou
přišel vítr, přišly deště,
nastalo psí počasí,
sevřelo dům jako kleště
a pak přišlo – co asi?

Už nemám dům
postavený na písku.
Už nemám dům,
podobá se smetisku.

A do všech stran
volám: „Stavte na skále!
To radím vám,
jinak má dům namále.“

Zdeněk Svoboda

Kulda nelže – druhá část

Martin pokynul Ríšovi, ať znovu zabere vesly a pramička se čile rozjela. Nechala za sebou dlouhý rákosinový pruh a přiblížila se k vysoké hrázi porostlé sytě zelenými starými smrky a pokroucenými borovicemi s načervenalými kmeny.

Ozvalo se odtamtud štěbetání, ale nepodobné ptačímu.

„A co je tohle?“ teď už to Mirka skoro vykřikla.

Po kmeni borovice se šroubovitě a hbitě šplhala vzhůru dvě zvířátka s dlouhými načepýřenými chvostíky, jedno rezavé, druhé našedlé. Zvířátka se usadila na první silné větvi a chvatně hryzala cosi, co držela v předních tlapkách.

„Veverky,“ usmíval se Martin. „Došly si dolů pro hříbky a teď si pochutávají. Mají rády jen ty čerstvě vyrostlé.“

„Támhle jsou větší,“ ukázala Mirka na místo v hrázi, kde z řídké trávy vykukovaly hnědé kloboučky s buclatými světlými nožkami.

„Šest,“ spočítal je Martin. „To tu jistě nebyl Smejčil, ten po nich pase a prodává je chalupářům.“

„Vezmeme je mamince,“ navrhla Lucinka. „Udělá z nich moc dobrou omáčku.“

Hříbky vydlobovali přímo z loďky a tam se jich ujala Mirka. Teď už se nebránila tomu, když Lucinka řekla, že to jsou houby královské. Byly to nejen první hříbky, které viděla růst, ale které i sama našla. Všichni z toho měli dobrou náladu a Kulda z radosti vyletěl do veliké výšky a tam se rozzářil. Martin určil, že teď poplují půlobloukem podle téhle zalesněné hráze a pak za zády kvítkovských stavení domů.

„Za stromy je ještě rybník Okrouhlíček, ale ten je mělký. I kdyby se nám podařilo dostat na něj pramičku přes převlaku, způsobili bychom poplach mezi kapříky ročáky, a to by se tátovi nelíbilo.“

„Nad Okrouhlíčkem je ještě jeden rybník,“ hlásil jim přes Lucinku kamarád kulový blesk, který poletoval nad pramičkou.

„To se pleteš, Kuldo,“ opravoval ho Martin. „Další rybníky, Rukavice a

Studený, jsou na opačné straně Kvítkova. Mezi Okrouhlíčkem a Lužcem se táhnou už jen louky.“

„A je tam rybník,“ trval na svém Kulda. „Z výšky jsem ho dobře viděl. Velikánskej rybník, sahá až k domkům u Lužce.“

„Kuldo, nevymýšlej si!“

„Ještě nakonec řeknete, že lžu,“ ozval se Kulda podle Lucinky žalostně a smutkem dokonce trochu potměl.

Rozladění z toho byli všichni. Blížilo se poledne, slunce pálilo. Na cestě mezi stromy nahoře na hrázi zahlédli střechu terénního auta kozy, jak se otec Jurášek vracel z obhlídky rybníků. Chtěli mu zamávat, ale byl tak zamýšlený, že je nezahlédl. Domů dopluli zamklí, v nadobro pokažené náladě. Jakmile přistáli u úvaziště při úpatí domu, odletěl Kulda na věž Černé tvrze.

„A nelžu,“ šeptal si nešťastně, alespoň Lucinka to tak překládala z blesčího do lidského jazyka.

Ladislav Muška
(pokračování příště)

15. Korint

Po měsíční přestávce budeme opět pokračovat po stopách apoštola Pavla (Sk 18,1-17). Z Athén se vydal asi 80 km na jih do Korintské šíje. Korint, bohaté přístavní město, bylo známo nejen jako centrum obchodu, ale i pro svou špatnou pověst. Pavel se tu setkal se Židem Akvilou a jeho ženou Priscillou, kteří sem nedávno dorazili z Itálie, neboť císař Klaudius vydal příkaz, aby všichni Židé opustili Řím. Brzy se spřátelili a Pavel jim pomáhal při jejich práci – měli stejné řemeslo, kterému se vyučil i on – šili stany. Pavel setrval v Korintu jeden a půl roku a mnoho Židů i pohanů díky němu uvěřilo, že Ježíš je Spasitel. Později byl však obviněn z rozvracení Římské říše, když učí o jiném náboženství, než bylo v tu dobu oficiální. Proto Pavel odjel zpět do Antiochie. Později napsal do Korintu i dva ze svých dopisů.

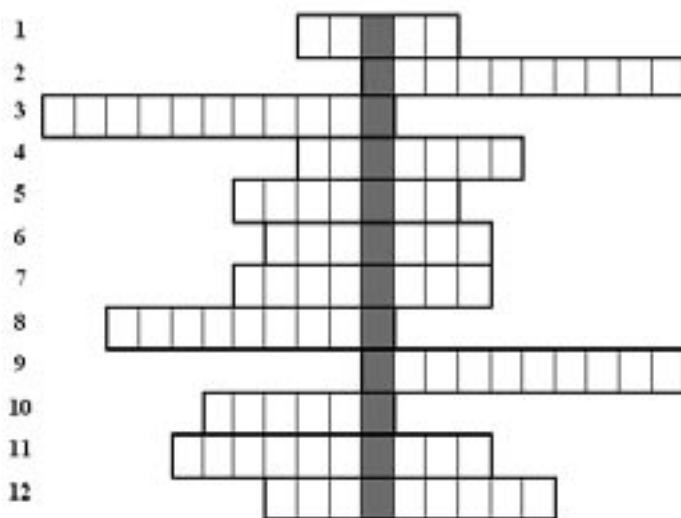
Korint leží v úzkém místě mezi dvěma moři. Pro obchod to byla výhodná poloha, na každé straně byl přístav. Přes úžinu se lodě tahaly na saních po dlážděné cestě. Od 19. století však již proplouvají vykopaným průplavem. Dnes žije ve městě asi 36 000 obyvatel. Je to stejný počet jako třeba u nás v Táboře. Město bylo několikrát zničeno zemětřesením nebo dobytím nepřátelskými vojsky. Věvodil mu mohutný hrad – Akrokorint, ze kterého toho už příliš nezbylo. Ale leží na vysokém kopci a nabízí úchvatný výhled. Současný Korint leží asi 6 km od starého Korintu.

Doplňte do tabulky slova, která nám chybí v následujícím textu (Lukáš 19,28-38). Tajenku nám pošlete nejpozději do poloviny dubna, abychom v květnové Cestě mohli otisknout jména tří výherců knihy.

Pán Ježíš se vydal slavit **(2)** do města **(11)**. Když se přiblížil k vesnicím **(4)** a **(5)**, poslal své dva **(7)** a řekl jim: „Jděte do vesnice a najdete tam přivázané **(6)**, na kterém ještě **(1)** neseděl. Přiveďte mi ho. Když se vás někdo zeptá, proč ho **(9)**, odpovězte, že Pán ho **(8)**.“ Stalo se podle jeho slov. Přivedli oslátka k Ježíšovi, přehodili přes ně své **(10)** a Ježíše na ně posadili. Jak jel, zástupy ho radostně vítaly: **(12)** král, který přichází ve jménu **(3)**.“

Blahopřejeme výhercům lednové soutěže (správně jste vybarvili znak naší církve):

**Zdeňka Páralová z Kolína,
Andrea Trubačová z Přelouče
a Daniela Malá z Kojetína.**

V ten den, kdy měl náš
 mi - lý Pán do chrá - ma
 sla - vný vjezd, od dí - tek
 tam byl u - ví - tán, jež
 vzdá - va - ly mu čest.

2. Hosanna, synu Davidův,
volaly v nadšení,
[: chodíce v dlouhém průvodu
po všem tom stavení. :]

3. Nad smělostí těch maličkých
se každý podivil,
[: však Pán dí vlídně: Nechte jich
mne ctíti dle jich sil. :]

J.Stránský (2. sl. upravena – Z. Trtík)
Zpěvník ČČSH, píseň č. 240

